



قالب بندی بتن معماری

امین لطفی¹، دانشجوی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان
نیما زهفروش²، دانشجوی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی

چکیده:

معماری معاصر نیازمند اشکال بسیار مختلفی از بافت و پرداخت سطحی است و بتن به عنوان یک امکان در معماری معاصر برای برآورده نمودن نیازهای آرشیتکتی از نظر دستیابی به یکنواختی رنگ و پرداخت سطحی، کاربردی به نام بتن معماری را نیز در حیطه کاربری خویش تعریف کرده است. بتن معماری را میتوان بتنی تعریف کرد که به عنوان سطح داخلی یا خارجی سازه ی تمام شده حالت نمایان دارد و بهمین دلیل ظاهر آن خصوصیت اصلی آن است. در این مقاله تلاش بر این بوده که، به همراه اطلاعاتی که در مورد مصالح و لوازم قالب بندی بتن معماری داده شده، برخی روشهای قالب بندی بتن معماری جهت دستیابی به رویه سطحی مشخص آرایه شود و همچنین به مهمترین مواردی که به دلایل معماری باید به آن توجه خاص گردد، اشاره شود.

کلمات کلیدی: قالب بندی، اندودها، رهاسازها، قالب های تزئینی.

1- مقدمه

به موازات رشد ساخت بتنی در قرن بیستم، استفاده از عناصر معماری که بیانگر بستر فرهنگی هر جامعه می باشد، نیز به ساخت و ساز افزوده شده است. بتن مورد استفاده در ساخت عناصر، نام بتن معماری بخود گرفته و برای خود دو کاربرد را تعریف می کند: اولاً به عنوان نوعی مصالح سازه ای عمل می کند و ثانياً با ایجاد رویه سطحی مورد نظر به عنوان یک امکان معماری محسوب می شود، افزون بر این بی هیچ تردیدی میتوان گفت که قالب بندی بخش مهمی از فرایند ساخت سازه های بتنی و عناصر معماری را تشکیل میدهد، بطوریکه با پیچیده تر شدن سازه، طراحان قالب نیز مجبور به ابداع روشهای نوینی برای قالب بندی بخصوص قلب بندی بتن معماری کرده است. طراحی و قالب بندی بتن، نیازمند تکنولوژی بالا و ایجاد تدابیری هوشمندانه و امکانات و تمهیداتی خاص است که با پذیرش این اصل، در قالب بندی بتن معماری باید در انتخاب مصالح طراحی و ساخت قالب ها، همچنین ریختن و متراکم ساختن نوع بتن بسیار دقت کرد تا از ایجاد سوراخهای زیر سطحی، انحراف یا جنبه های زشت دیگر در سطح تمام شده، جلوگیری شود و تمامیت بافت سطحی و ترکیب آن حفظ گردد.

¹ e_aminlotfi@yahoo.com

² e_nimazehforoush@yahoo.com